

திரைக்கலை

உழைக்கும் வர்க்கங்கள் அடிமைப் புத்தியுடைய எடுபிடிகளாக அல்லாமல், தமது பொறும்பை நன்னுணர்ந்து கபடதாரிகளான தமது எஜமானர்கள் யுத்தத்தை ஆதரித்து கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது சமாதானத்தை நிலைநாட்டும் ஆற்றல் கொண்ட சுதந்திர நாயகர்களாக அரங்கில் பிரவேசிக்கும் காலம் வரும்.
— மார்க்சல்

சித்திரை 1981

மேதின சிறப்பிதழ்

விலை ரூபா 1-00

எம்மது கோரிக்கைகளையும் மாவட்ட சபைத் தேர்தலும்!

இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களின் எதிர்காலம் என்ன? நடக்கவிருக்கும் மாவட்ட சபைத் தேர்தல்முலம் நம்மவரின் நலன் உரிமைகளை, உடமைப்பாட்டு ரீதியில் உறுதிப்படுத்தலாமா? "இல்லை", என்ற தொனியில் "அபிவிருத்தியும் விடுதலையும் இணைந்து இயங்க முடியாது" என்கிறார் மறைந்த கோப்பாய்த்தொகுதி பா. உ. திரு. கதிரவேற்பிள்ளை (சுதந்திரன் 22-02-81) ஆனால் தலைவர் அமிர்தலிங்கமோ யுன் மாதத்தில் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளுக்கு நடக்கப்போகும் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுப் பெரும் பான்மையான சபைகளைக் கைப்பற்றுவதே தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் அடுத்த குறிக்கோள் என்கிறார் (சாவி 8-2-81).

"தலை அசையாமல் வால் அசைவது சரியல்ல" என்று சொல்லிவைத்த தந்தையின் மைந்தர்களுக்கிடையிலே கருத்து முரண்பாடு இருந்தாலும், இவர்கள் விரும்பினாலோ விரும்பாவிட்டாலோ மாவட்ட

சபைத் தேர்தல் நிச்சயம் நடக்கப்போகிறது. இதில் ஈழக் கோரிக்கையைப் பிரதிபலிக்கச் செய்யாவிட்டால் 1977-ம் ஆண்டு தேர்தல்முலம் இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களால் பிரகடனப்படுத்திய ஈழக் கோரிக்கை அர்த்தமற்ற தொன்றாகிவிடும். இதனால்தான் 'தர்க்கீகம்' "இன்றைய பிரச்சனை 'மாவட்ட சபை' பற்றியதல்ல ஈழக் கோரிக்கை பற்றியதே" என அழுத்தமாக வற்புறுத்தி வருகிறது. ஆகவே இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களின் எதிர்காலம் என்ன எனக் கேட்க முற்படும்போது இன்றைய நிலைப்பாட்டையும் நன்கு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்- புரிந்துகொள்ளும் வகையில் தான் மாவட்ட சபைத் தேர்தலின் தாக்கம் அமையும்.

மாவட்ட சபையைப்பற்றி "ஐனாதிபதி கமிஷன் அறிக்கை" ஒன்று பெப்ரவரி 1980 லும், பின் இதையொட்டிய மாவட்ட சபைச் சட்ட மொன்று ஆகஸ்ட் 1980 லும் அரசாங்கத்தால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி

இதுவரை காலமும் "அபிவிருத்தியும் விடுதலையும் இணைந்து இயங்கமுடியாது" என்று சொல்பவர்களால் ஒரு விளக்கமான விவாதமோ, அல்லது விமர்சனமோ தரப்படவில்லை. இதற்கும் ஈழக் கோரிக்கைக்கும் உள்ள இடர்ப்பாட்டை இம்மியளவு கூட எடுத்து முன்வைக்கவில்லை, அப்படி வைத்திருப்பார்களால், ஐனாதிபதி கமிஷனின் உறுப்பினர்களான ஜனாப ஏ. சி. எம். அமீர், ஜனாப ஏ. எம். ஏ. அசீஸ் ஆகியோர் "தமது ஐயப்பாடுகள் என்ற தலைப்பில் கமிஷன் அறிக்கையில் வெளியிட்ட எண்ணப்பாடுகளுக்கு விடையளித்திருப்பார்கள். அமீர்-அசீஸ் ஆகியோரின் ஐயப்பாட்டின்படி, வடகிழக்கு மாகாணத்திலும், ஏனைய பகுதிகளிலும் வாழும் இஸ்லாமியர் தமிழ் மொழியைப் பேசுவோராயினும் தமிழர்களுக்கென்ற 'தேசிய அந்தஸ்து', 'தனிநாடு' என்ற தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரின் அபிலாசைக் கோரிக்கைக்குப் புறம்பானவர்களே என்பதாகும். இதன்

தார்ப்பரியத்தையோ, அல்லது ஐயப்பாட்டின் விபரீதத்தையோ இதுவரைகாலமும் விளக்கப்படவில்லை. விளக்கப்பட்டிருந்தால் 1956 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில், "இலங்கை என்ற சமஷ்டி அமைப்பிற்குள் வடகிழக்கு மாகாணத்தைக் கொண்ட நிலப்பரப்பில் 'தமிழரசு' நிறுவுவதற்கான கோரிக்கையை முன்வைத்து சாதி-மதம் என்ற எண்ணப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டு மொழிவாரி இன அடிப்படையில் கல்முனையில் காரியப்பரையும், பொத்துவில் முஸ்தபாவையும், முதாரில் மஜீத்தை யும் தமிழரசு கோரித் தேர்தலில் தேர்ந்தெடுத்தனுப்பியவர்கள் இஸ்லாமியர்களென்பதையும், அண்மையில், "கல்லோயா" அபிவிருத்தி என்ற பெயரிலும், அம்பாறை போன்ற இஸ்லாமியரின்பாரம்பரிய குடிநிலம் பறிபோன போது குரல் கொடுத்ததும், பின் குடியேற்றத்தைத் தடுத்துப் போராடியதும் தமிழரசுக் கட்சியே" என்ற மகுர் மொளலானுவின் கூற்றைப் போன்ற

பல ஆதாரங்களைக் காட்டி இலங்கைவாழ் தமிழ்பேசும் மக்களில் மதத்தால் முஸ்லிம்களானவர்கள் கம்ம இயவேட்கையும் ஈழம் என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்க வேண்டும். அப்படியான எந்த ஆய்வுகளையும் அல்லது அரசியல் வாதங்களையும் இந்த அரசியல் "தங்கக் கம்பிகள்" தரவில்லை. பிறநாடுகளில் முக்கியமாக பெரிய பிரித்தானியாவில் இதுபோன்ற குழ்நிலைகள் ஏற்படும்போது, அவ்வப்போது அரசியல் கட்சிகள் ஆழ்ந்த ஆய்வுகளும், அறிக்கைகளும் திட்டங்களும் வெளியிடுவதையும் அதையொட்டியே மக்கள் தீர்ப்பளிப்பதையும் பரவலாகப் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குப் பெரிய பிரித்தானியாவின் முக்கிய பிராந்தியப் பகுதிகளான "ஸ்கொட்லாந்து", "வேல்ஸ்" போன்ற மக்களுக்குப் பிரித்தானிய பாராளுமன்றம் பிராந்திய அதிகாரம் வழங்குவதா? இல்லையா? என்பது பற்றிப் (தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

மேதின வரலாற்றுப்பாதையில் ஈழவரின் சுவடுகள்... ?

மனித சமுதாயத்தின் மேடுபள்ளங்களையும், ஓட்டை ஓடிசல்களையும் விஞ்ஞானக்கண் கொண்டு நோக்கி, இந் தித்து, அவற்றின் பொதுவான தன்மைகளைப் புரிந்து, மீண்டும் சமுதாயத்தின் மீது அதனைத் தகுந்தபடி பிரயோகப்படுத்த வேண்டியதே ஒரு புரட்சிவாதியின்—மார்க்சியவாதியின்— தட்டிக் கழிக்க முடியாத கடமையாகும். இதற்கு சமுதாயம் குறித்த விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்திலும், செயல்முறை அல்லது போராட்டம் பற்றிய

அறிவிலும், தடுமாற்றமற்ற தெளிவு அவசியமானது. சமுதாய வளர்ச்சியில் தெளிந்த பார்வை உடைய ஒருவர் போராட்டங்களை வகுக்கும் போது, மேதின வரலாறும் தவிர்க்கமுடியாதபடி படிக்கப்படவேண்டியதாகிறது. **நாம் இருக்கும் சமூக அமைப்பு** ஒன்றுக்கொன்று எதிரானதும் இடையறாத உட்பூசல்களை உடையதுமான, வர்க்கமுரண்பாடுடைய சமுதாய அமைப்பிலேயே ஈழவராகிய நாம் இன்று இருக்கிறோம். இம்முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு முறையின் பிரதான ஒரு கூறு தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், உதிரிப் பாட்டாளிகள் ஆகியோரைக் கொண்டிருக்கிறது, மற்றைய கூறு இவர்களை நசுக்கி சொகுசாக வாழும் இலங்கை முதலாளிகள், அன்றைய ஏகாதிபத்தியவாதிகள், அவர்களின் அடிவருடிகள் ஆகியோரைக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே ஈழவர்கள் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய எதிரிகளையும் அவர்களின் பூச்சாண்டி வித்தைகளையும் புரிந்து, எதிர் துப்பு போராட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். ஈழவரின் போராட்டக்கட்டத்தில் மேநாளும் அத்தியர்வசிய நாளாகும்.

மேதின வரலாறு முதலாளித்துவ அமைப்பு முறை உலகில் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றியது. அதன் ஆரம்பக் காலங்களில் தொழிலாளிகள் பல துறைகளிலும் பலவீனமுற்றிருந்ததால் வாழ்முடி, மொளளிகளாக, தமது பெரும் உழைப்புகளை முதலாளிகளின் வீட்டில்

குவிக்கவேண்டி இருந்தது. காலப்போக்கில் ஏறத்தாழ 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்— சிற்சில இடங்களில் முளைகளும் பிய விழிப்புணர்வுகள் தமக்கே உரிய தவிர்க்கமுடியாத, வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களாக உருவெடுத்தன. ஆரம்பத்தில் கூலி உயர்வு கோரியே அநேக வேலைநிறுத்தங்கள் நடைபெற்றன. ஆயினும் விரைவில் கூலி உயர்வுக் கோரிக்கையிலும் குறைந்த நேர வேலை, தொழிற் சங்கம் அமைக்கும் உரிமை போன்ற கோரிக்கைகளே அத்தியாவசியமானதாகத் தெரியத் தொடங்கியது. அக்காலங்களில் 12, 14 அல்லது 16 மணி நேரவேலை ஒரு நாளைக்கு ஒரு தொழிலாளியிடமிருந்து உறிஞ்சப்பட்டது. சில தொழிலாளிகளிடம் (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற பரந்த நோக்கிற்கும், “உலகத் தொழிலாளர்களே! ஒன்றுபடுங்கள்” என்ற தத்துவ வித்தகனின் நோக்குக்கும் இடையிலான தர்க்கை வேறுபாட்டைக் காணலாம். முன்னது பூர்ஷுவா சிந்தனையின் அடிப்படையிலானது. பின்னது வர்க்க ரீதியிலானது. இருந்தும் முன்னதில் மற்றுமொரு தர்க்கை உண்மையை ஊக்கலாம்.

அதாவது “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற தமிழ்ப் புலவன் “நன்றும் தீதும் பிறீர்தர வாரா” எனச் சொல்லிவைக்க மறக்கவில்லை. அதாவது “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் ஈழப்பிரகடனத்தை உலகிற்குப் பறைசாற்றுகிற அதே வேளை ஈழத் தமிழரின் — அதாவது ஈழவரின் எதிர்காலமும், அவர்கள் தம் விமோசனமும் ஈழவர் அல்லாதோர் கையிலில்லை. அவர்கள் தம் தன்நம்பிக்கையிலும், போராட்ட விதத்திலும்தான் தங்கியுள்ளதே அன்றி பிறர் கையில் இல்லை என்பதை யாவரும் ஒப்புக் கொள்வர். இதுபற்றி ஈழத்தமிழர்களின் இன்றைய முன்னோடிகளான ஜனநாயக அரசியல் தலைவர்களுக்கும், ஏனைய தமிழர் தம் அரசியல் சிந்தனை ஈடுபாட்டினருக்கும், தர்க்கை வாதிசுருக்கும், மக்களுக்கும் எந்தவொரு மாறுபட்ட கருத்தும் இருக்க முடியாது. ஆனால் ஈழத்திற்கான மக்கள் சகாப்தத்தை, ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்க அணுகும் முறையில்தான் மாறுபாடு இருக்கக் கூடும். இது இயங்கியல் உண்மை. இந்த உண்மையை இயங்கியல் வரலாற்றில் படிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது. இல்லாவிட்டால், உலகத்தொழிலாளர்களின் நலன் பாட்டிற்கு உழைத்த தத்துவவித்தகனின் தத்துவத்தை, நிதர்சனமாக உலகத்தொழிலாளர்களுக்கு, “ருஷ்யப் புரட்சி” மூலம் புரவலன் நிரூபித்துக் காட்டியிருப்பானா? “உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்” என்று 1848 ஆம் ஆண்டிலேயே கார்ல்மார்க்ஸ் குரல் கொடுத்த போதிலும், 1905-1917-ம் ஆண்டுக் காலகட்டத்தில்தான் ஒரு தொழிலாளர் புரட்சி மூலம் முதலாவது சோசலிச சோவியத்தை உருவாக்க முடிந்தது. இதன் பரிமாணங்களை உலகத் தொழிலாளர்களின் உண்மையான நாளான மே நாளில் பார்க்க வேண்டியது ஈழவர்களினுடைய கடமை. மேதினத்தின் வரலாற்று உண்மையை தர்க்கைத்தின் மற்றுமொரு பக்கத்தில் படிக்கலாம். ஆனால் இங்கு இயங்கியல் ரீதியில் அடிப்படைத் தத்துவ உண்மையை ஆயவேண்டும்.

சகல வர்க்கத்து மக்களையும், சகல மட்டத்து தொழிலாளர்களையும் கொண்ட பாட்டாளி வர்க்கத்

ஈழவர் தடர்கீர்...

தின் சர்வாதிகாரம் (Dictatorship of the Proletariat) பற்றிய, தத்துவத்தைத் தந்த மார்க்சினுடைய வாழ்நாள் காலத்தில், ஒரு வெற்றிகரமான தொழிலாளர் புரட்சி ஏற்படவில்லை. அவ்வப்போது ஜெர்மனியிலும் பிரான்சிலும் ஏற்பட்ட புரட்சிகளின் தோல்வி காரணமாக அதற்கான காரணங்களையும், அக்காரணங்களுக்கு அடிப்படை ‘முதலாளித்துவம்’ என்பதனால், அக்காலகட்டத்தில் முதிர்ந்த முதலாளித்துவ நாடாக விருந்த பிரித்தானியாவில் ஆய்வு நடத்திக் கொண்டும், ஆக்கபூர்வமான அரசியல் வேலைப்பாடுகளையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார் மார்க்ஸ். இங்கிருந்து தான் ‘கம்யூனிசத் திட்டத்தை’ வெளியிட்டார். பின் ‘டாஸ் கப்பிற்றல்’ எழுதிமுடித்தார். இன்னும் இன்றோன்ற ஆய்வுகளை (இருபதுவரை) எழுதி முடித்தார். அத்தோடு ‘கம்யூனிச அகிலம்’ என்ற இயக்கத்தையும் வலுவடையச் செய்தார். இந்தக் காலகட்டத்தில், இவர் கருத்தின்படி,

“முதிர்ந்த முதலாளித்துவ நாடுகளில், முக்கியமாக பெரிய பிரித்தானியாவில் பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள் கூர்மையடையும்போது ‘தொழிலாளர் சர்வாதிகாரம்’ ஏற்படுவதன் மூலம் சோசலிசம் மலரும் என்பதே இதன் எதிரொலியாக உலகநாடுகளிலும் சோசலிச மயமான பொருளாதார அமைப்பு ஏற்படும் என்ற ஊகமே மார்க்சின் கருத்து.

ஆனால் இந்தக் கருத்து புரட்சி மயமாக்கப்பட்டு தொழிலாளர் புரட்சி ஏற்படாத அளவுக்கு அந்தக் காலகட்டத்தில் ‘பூர்சுவா ஜனநாயகம்’ தலையெடுத்திருந்தது. பெரிய பிரித்தானியாவின் தொழிலாளர்களையோ, பிரான்சின் தொழிலாளர்களையோ, ஜெர்மனியின் தொழிலாளர்களையோ புரட்சிப் பாங்கில் ஈடுபடாத அளவுக்கும் அவர்கள் ஏனைய உலகத் தொழி

லாளர்களின் நலத்தில் அக்கறை கொள்ளாத அளவுக்கும், அவர்களுக்கு உகந்த வேதனத்தைக் கொடுக்க முடிந்தது. இந்நாடுகள் கையாண்டு வந்த உலகச் சுரண்டலின் மூலம் அவ்வப்போது ஏற்பட்ட வேதன உயர்ப்பு போராட்டங்கள், மற்றும் உரிமை குறித்த போராட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் இரத்தம் சிந்த உரிமைகளும், பொறுப்புக்களும் பூர்சுவாக்களின் கையில் சேர்ந்தது. இவைகள் அனைத்தும் வெறும் தொழிற்சங்க ரீதியிலான போராட்டங்களாகவே இறுதியாக முடிந்தது. இதன் தாக்கங்களை இதுர நாடுகளிலும் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. இலங்கையில் கூட சமீபத்திரத்திற்கு முன்னும் பின்னும் நடந்த தொழிலாளர் போராட்டம் வெறும் உரிமைப் போராட்டமாக முடிந்தது. உடைமைப்பாட்டுப் போராட்டத்துக்கான தொழிலாளர் புரட்சியாக ஏற்படவில்லை. இல்லாவிட்டால் இலங்கையின் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முகெலும்பான தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் பறிபோயிருக்குமா? இல்லை அவர்கள் உரிமைகான இயக்கமான இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவராகத் திரு.தொண்டமான் இருப்பார

இருந்தும் மார்க்சினுடைய அடிப்படைத் தத்துவம், அதாவது “தொழிலாளர்களுடைய சர்வாதிகாரம்” தளரவில்லை. இதை நினைப்பூட்டுவது மட்டுமல்லாமல் நிரூபித்துக் காட்டியது, ‘போல்செவிக் போராட்டமும் சோவியத் ஒன்றியமும்’, ‘போல்செவிக் போராட்டத்தின் மூலம் புரவலன் வெனின் மார்க்சிய சித்தத்தத்துக்கு முழுமையான வடிவம் கொடுத்தான். அதாவது மார்க்சிய தத்துவத்தை அனுட்டிப்பதன் மூலம் ருசிய சூழ்நிலையில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு கண்டதுடன் அவைகளைப் பாடமாகவுந் தந்துள்ளன

உதாரணத்துக்கு, தொழிற்சங்க ரீதியான முறையில் தொழிலாளர்களுடைய வெறும் பொரு

கிண்டி செய்து
கட்டுரை
சுருக்கம்

கூட்டுச் சேரா நாடுகளும்

அண்மை மாநாடும்

இன்று உலகில் தோன்றியிருக்கும் பிரளயமான பொருளாதார, அரசியல் நெருக்கடியின் மத்தியில், வீழ்ச்சியடைந்துவரும் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் தமது ஆதிக்கத்தையும், இழந்துவரும் போலிசிக் கௌரவத்தையும் மீண்டும் நிலைநாட்ட முனைந்து நிற்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில், தமது உறுதிப்பாட்டையும், ஸ்திரத் தன்மையையும் மீளாய்வு செய்து இன்று சூழ்ந்திருக்கும் நெருக்கடிகளுக்கு சுமுகமான முறையில் தீர்வு காணவேண்டும் என்ற அணிசேரா நாடுகளின் எண்ண அபிலாசைகளின் அடிப்படையில் அண்மையில் அணிசேரா நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் மாநாடு புதுடில்லியில் நடைபெற்றது.

இவ் அணிசேரா இயக்கத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்கும்

நாடுகள் எந்தவொரு வளர்ச்சியடைந்த வல்லரசு நாடுகளுடனும் அணிசேரா நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்பதே இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடாக இருக்கின்றது. அதாவது இந்த நாடுகள் தமது மக்களின் சுதந்திரத்தையும், சுயாதிபத்திய இறைமையையும் பேணிக்காப்பதோடு தமது பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் சுரண்டும் வல்லரசுகளிடமிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதுமான அடிப்படை நெறிசார்ந்துதான் இவ்வியக்கம் கட்டி எழுப்பப்பட்டது. இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு இவ் வியக்கத்தைத் தோற்றுவித்த மறைந்த தலைவர்களான அப்துல் நாசார், மார்ஷல் டிட்டோ, நேரு போன்றவர்கள் அன்றைய காலகட்டத்தின் அவசியத்தையும், தேவையையும் கருத்திற்

கொண்டே வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் தமது முன்னேற்றத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் ஒரு வலுவான அமைப்பு அவசியம் என்ற அடிப்படையான எண்ணத்தினாலேயே இவ் இயக்கத்தை தோற்றுவித்தார்கள். இவ் இயக்கத்தை ஆரம்பித்த மூலவர்கள், ஏகாதிபத்தியத்தின் அடக்குமுறைகளுக்கும், காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கும் எதிராகக் குரல் கொடுத்துவந்ததோடு எதிரான அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டுவந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வியக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது இவ்வியக்கத்திற்கு எதிராக ஏகாதிபத்தியங்கள் செயற்பட்டனவாயினும், சூழ்ச்சி எண்ணப்பாங்கின் நிமித்தம் பின்னர் ஏற்றுக் கொள்ள முன்வந்தது. அதன் அச்ச சூழ்ச்சி நடவடிக்கையின்

“யதார்த்தத்தின் முன்ச திகள் பலமிழந்தவையே” எவ்வளவுதான் ஏகாதிபத்தியங்கள் முயற்சித்தும், அணிசேரா நாடுகளின் சுதந்திரத்தன்மையையும், அமைதியை நிலைநாட்ட விரும்பும் அவர்கள் குறிக்கோளும் இம் மாநாட்டின்மூலம் வெளியானது. மிகவும் பரவலாகப் பேசிக்கொள்ளப்படும் ஆப்கானிஸ்தான், கம்பூச்சியா விவகாரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் மேற்கத்தைய பத்திரிகாதர்மம் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக அணிசேரா நாடுகளின் “நடுநிலைவாதிகளுக்கு” முழுக்க வெற்றியே எனப் பறைசாற்றினாலும்கூட உண்மையில் அணிசேரா நாடுகளின் கொள்கைகள் முழுக்க முழுக்கப் பேணப்பட்டிருப்

பதை மாநாட்டின் முடிவில் வெளிவந்த அறிக்கையில் காணலாம்.

இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட சிங்கப்பூர் பிரதிநிதி தனபாலன், கியூபாவையும் இந்தியாவையும் கடுமையாகச் சாடி ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு வக்காலத்து வாங்க முன்வின்றதைத் தெளிவாக உணரக்கூடியதாக இருந்தது. ஆப்கானிஸ்தான், கம்பூச்சியாப் பிரச்சனைகளை முன்வைத்து சோவியத் ஒன்றியத்தை மறைமுகமாக சாடுவதன்மூலம் அணிசேராக் கொள்கையின் தார்ப்பரியத்தைத் தகர்க்க முற்பட்ட ஏகாதிபத்திய சூழ்ச்சிகளை அம்மாநாட்டில் அப்பட்டமாகக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

கம்பூச்சியாவில் பொல்பொட் ஆட்சி நடத்திய பயங்கரப் படுகொலைகளையும், இரத்தக்களரிகளையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து அம்மக்களின் பூரண சுதந்திரத்திற்கும் அடிப்படை உரிமைகளுக்கும், சமூக பொருளாதார முன்னேற்றத்

நிரந்தர பரிசாரம் காண

திடசங்கற்பம் பூணுவோம் — தோட்டத்தொழிலாளர்கள்

அன்றைய ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய காலனியாதிக்கத்தின் கீழ் அடிமைகளாக வாழ்ந்த காலம்முதல் மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்களாகிய எமது வாழ்க்கை ஒரு கண்ணீர்க் கதையாகத் தொடர்ந்த வண்ணமேயுள்ளது. சமூக அரசியற் பொருளாதார அடிப்படையில் மட்டுமன்றி மனோநீதியிலும் அடக்கியாளப்பட்டு வரும் நாம், எமது வாழ்வின் மேன்மைக்காகச் சிந்திய செந்நீர்த் துளிகள் பல, “கொடுமைகள் தாமாகவே அழிவதில்லை” என்பதற்கு ஆதாரமாக எம் முன் இருந்த ஒவ்வொரு கட்டுக்களையும் அறுத்தெறிவதற்கு போர்க்கொடி தூக்கவேண்டிய நிலையிலேயே வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றோம்.

இத்தகைய நிலையிலே உலக ளாவி பரந்துபட்டு சுரண்டலுக்கும், அடக்குமுறைகளுக்கும் உள்ளாகி இன்னல்களை அனுபவித்துவரும் தொழிலாள வர்க்கம், தனது விலங்குகளை உடைத்தெறிய கிளர்ந்தெழுந்ததன் தாக்கம் எம்மவர்களையும் தட்டியெழுப்பியது. இதன் விளைவாக எம்மக்களின் துயர்துடைக்கவேண்டிய நடைமுறையின் பெருமையறியுடன் முதலாவது தொழிற்சங்கம் 1931ம் ஆண்டிலே “அகில இலங்கை

தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம்” என்னும் பெயருடன் உருவெடுத்தது.

பின்னர் காலத்துக்குக் காலம் புற்றுச் சல்கள் போல் எழுந்த பல வேறு தொழிற்சங்கங்களும் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளை தீர்க்கப் போவதாக முழங்கினாலும் இன்றுவரை இத் தொழிற்சங்கங்களினாலாவது எமது அடிப்படைப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமல் தொடர்ந்த வண்ணமேயுள்ளது.

இந்த நாட்டில் உழைப்பவர்களாகிய நாம் சாதாரண மக்களுக்கு வழங்கப்படும் உரிமைகளைக்கூட பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றோம். அதாவது சாதாரண மனிதனுக்குள்ள அடிப்படைச் சுதந்திரத்தானும் இன்றி வாழ்கின்றோம். முதலாளித்துவ அரசாங்க அரசியற் சூதாட்டத்தினாலும், அயல்நாட்டு ஒப்பந்தத்தாலும் அனாதைகளாக்கப்பட்டு அல்லலுற்று வாழும் ஈழவராகிய நாம் சமூக அரசியற் பொருளாதார விமோசனத்திற்கு உடமைப்பாட்டுப் போராட்டத்தை நடாத்தி நிரந்தர பரிசாரம் காண தொழிலாள வர்க்கத்தின் தினமாகிய மே தின நன்னாளில் திடசங்கற்பம் பூணுவோம்.

பொருளாதார மாற்றத்திற்கு வழிகோலுவோம் — விவசாயிகள்

உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு காணும் சாத்தியங்கள் பலவிருந்தும் அரசின் திட்டமிடப்படாத பொருளாதார கொள்கையினால் உற்பத்தி இன்று வீழ்ச்சி அடைந்து வருவதோடு உற்பத்தியாளர்களாகிய நாமும் சொல்லொணாத கஷ்டங்களுக்குள் உழன்று வருகின்றோம்.

மனிதனது அத்தியாவசிய உணவுப்பொருளாகிய நெல்லை ஈழத்தின் பெரும் பான்மையான பிரதேசங்களில் கூடுதலாக கிழக்கு மாகாணப் பிரதேசங்களில் உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். அத்தோடு உப உணவு உற்பத்தியிலும் பெரும் பான்மையானோர் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இன்று யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் வெங்காயம், மிளகாய் மற்றும் சிறுதானியங்கள் என்பன சமனற்ற பொருளாதார கொள்கையினாலும், உற்பத்திக்குத் தேவையான மூலப்

பொருட்களின் விலைவாசி உயர்வினாலும் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்வதை நாளுக்கு நாள் குறைத்து வேறுதொழில்கள் செய்வதில் நாட்டம் கொள்கின்றனர்.

இன்றைய முதலாளித்துவ அரசின் தாராள இறக்குமதிக்கொள்கையால் உள்ளூர் உற்பத்தி மேலும் மேலும் வீழ்ச்சியடைந்த வண்ணமே வருகின்றது. உற்பத்திக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களை அதிக விலைக்கு வாங்கி உற்பத்தி செய்துவிட்டு அதை சந்தைப்படுத்த விழையும்போது இறக்குமதியாகும் பொருட்களின் விலைகளிலும்பார்க்க உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருளின் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது. இதனால் சந்தைப்படுத்துவதில் விவசாயிகள் மிகவும் நஷ்டத்திற்குள்ளாகின்றனர்.

எனவே இந்நிலையில் இருந்து மாறுபட்டு ஒரு திடமான பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதன்மூலம் உள்ளூர் உற்பத்திக்கு முழு

அளவிலான ஒத்துழைப்பு வழங்குவதின் மூலமும் இன்று தோன்றியிருக்கும் அவலநிலையை ஒருவாறு போக்கமுடியும்.

ஆனால், இந்நிலை மாறுமா? என்ற வினாவை எமக்குள்ளேயே எழுப்பவேண்டியுள்ளது. முதலாளித்துவ அமைப்பின் போக்கு நாளுக்குநாள் வலுவடைந்து வரும்போது எமது பிரச்சனைகள் மட்டுமல்ல இச்சமுதாயத்தின் அடிப்படைப் பொருளாதார சிக்கல்களும் வலுவடைந்து வருகின்றது.

எனவே, இத்தகைய போக்கு அடிப்படை மாற்றத்தின் அத்தியாவசியத்தை எமக்கு மட்டுமல்ல இச்சமுதாயத்தில் வாழும் ஏனைய தொழிலாள பாரம மக்களுக்கும் உணர்த்துகின்றது. அத்தகைய சமூக பொருளாதார விமோசனத்திற்கான அடிப்படை மாற்றத்தை ஏற்படுத்த உழைப்பாளர்வர்க்கத்தின் தினமாகிய இம் மேதினத்தில் உறுதி கொள்வோம்.

சுரண்டலிலிருந்து விடுபட இன்றே உறுதி பூணுவோம் — சுருட்டுத் தொழிலாளர்

இலங்கையின் வடபகுதியில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் சுருட்டு உற்பத்தி முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. இன்று அத்தொழிலின் வியாபகம் குறைந்திருந்தாலும்கூட ஒரு காலத்தில் சுருட்டுத் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள் மிகவும் பலம்வாய்ந்ததாக மிகப்பெரிய தாக்கங்களை தோற்றுவித்தது.

வடமாகாணத்தில் முதல் முதலாக மேதினத்தைக் கொண்டாடியவர்கள் சுருட்டுத் தொழிலாளர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுருட்டுத்தொழில் 100 வருடங்களுக்கு மேல் வடமாகாணத்தில் பரவலாகப் பல கிராமங்களில் ஒரு மிகப்பெரிய கைத்தொழிலாக அமைந்துள்ளது. கிட்டத்தட்ட 12,000 சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் இத் தொழிலை இன்று நம்பி வாழ்கின்றார்கள்.

இத் தொழிலாளர்களின் கஸ்டங்களைக் கவனிப்பதற்கு எந்த

ஒரு அரசாங்கமும் முன்வராதது வருந்தத்தக்கதாகும். இத்தொழிலுக்குப் பாவிக்கப்படும் மூலப் பொருட்கள் எமது நாட்டிலேயே உற்பத்தியாகிறது. புகையிலை உற்பத்திசெய்வதிலும் வடமாகாணத்தில் 50,000 விவசாயிகள் வாழ்கின்றனர்.

சுருட்டுக் கைத்தொழிலை ஒரு கூட்டுறவுத்தாபனமாக ஆக்கி அவர்களின் உற்பத்தியில் ஏற்படும் சிரமங்களையும், வாழ்க்கைப் பளுக்களையும் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று சுருட்டுத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆட்சியாளரை பலமுறை கேட்டிருந்தும் அவர்கள் இதற்குச் செவியாக்காமல் உதறித்தள்ளினர்.

1968ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு விதமாக இருந்த உற்பத்தி வரி இன்று 15 விதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தனியார் துறையில் இத் தொழில் சிக்கியிருப்பதனால் சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் சுரண்டல் அவல நிலைக்குள்ளாகியுள்ளனர்.

இன்று சுருட்டுத் தொழிலின் சரி கூலியைப் பெறமுடியாதநிலையில் முதலாளிகள் கொடுக்கும் சம்பளத்தை வேண்டிச் செல்ல வேண்டிய கட்டத்தில் அடிமைகளாக வாழ்ந்துவருகிறார்கள். முதலாளிகள் சுருட்டுத் தொழிலாளரின் சேமலாபநிதி திட்டத்தைச் சரிவர இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை.

இதனால், சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் தமது தொழிலை நிரந்தரமாகச் செய்வதற்கோ, அன்றி அவர்களது இயலாமையால் காலங்களில் சேவியப்பட்ட நடை நடாத்தவோ ஏற்ற எந்தவித உத்தரவாதமும் இல்லாத நிலையில் ஒரு அடிமை வாழ்வில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். சுருட்டு முதலாளிகளும் தமது இஸ்டம் போல் தொழிலாளர்களை ஆட்டிப் படைப்பதுடன் தனக்கு இஸ்டமில்லா நேரத்தில் அவர்களைத் தொழில்நிலையங்களிலிருந்து வெளியேற்றி நடுத்தெருவில் அலையவிடுவதுமான செயல்களை ஈடுபடுத்தி அவர்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகளை ஏற்படும் கஸ்டங்களை உதாசீனம் செய்து தமது சுரண்டலைமட்டும் மையமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றனர்.

மற்றொருபுறத்தில், முதலாளிகளிடமிருந்து ஒருவாறு தனது உழைப்புக்கான குறை ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு தனது குடும்பத்தின் சேவியப்பட்ட ஓரளவு ஓட்ட முயலும்போது இச்சமுதாய அமைப்பின் கேடுகள், முதலாளித்துவ அரசின் பொருளாதார சீர்கேடுகள் அவர்களை மேலும் பாதாளத்தில் தள்ளுகின்றது.

இந்நிலையிலிருந்து முழுமையாக விடுபட்டு “சக்திக் கேற்ற உழைப்பும், தேவைக் கேற்ப ஊதியமும்” பெற்று சுதந்திர புருசர்களாக வாழ ஒரு புதிய சமுதாயம் ஒன்றை, சமத்துவ சமதர்ம சமுதாய மொன்றை உருவாக்கிட இம் மேதின நன்னாளில் உறுதி பூணுவோம்.

உலக.....

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உறுதியான நிதர்சனமான குழுவிலேயே உருவாக்கியுள்ளது என்று பேசினார்.

தற்போது புண்படுத்தப்படும் உலக விவகாரங்களின் நிலையில் யுத்த ஏற்பாடுகளுக்கு எதிராகவும், சமாதானத்தை உறுதிப்படுத்தவும், ஒரு புறம் கம்யூனிச நாடுகளுக்கிடையில் ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பதும், மற்றுபுறம் சமூக ஜனநாயகக் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள் மதவட்டங்கள், ஜனநாயக சமாதானம் விரும்பும் சக்திகளிடையே ஒத்துழைப்பை உயர்த்துவதும், அவசியமான தொன்றாகும் என்று சோவியத் ஒன்றியத்தின் கம்யூனிச கட்சியின் பொதுச் செயலாளரும், சோவியத் தலைவருமான வியோனித் பிரஷ்நேவ் கூறினார்.

